

Nr 280.

Av herr Nihlfors, om utarbetande av enkla anvisningar till ledning för kontroll av verkställda skattedebiteringar.

Det nu några år gamla källskattesystemet i vårt land har i förening med det stora skattetrycket skapat ett speciellt intresse för det rent tekniska förfaringssättet vid uträknandet av skatterna. När debetsedeln å slutlig skatt kommer, vilja skattebetalarna naturligt nog gärna kontrollera, om uträkningen är riktig. Dessa debetsedlar upptaga emellertid inga anvisningar, som kunna vara till ledning för de skattskyldiga, men däremot hänvisar debetsedeln till den lokala skattemyndigheten. Följden har blivit att denna myndighet anstormas av förfrågningar, omedelbart efter det att debetsedeln utsänts och tiden därefter. Före och under varje uppbördstermin öka dessutom dessa förfrågningar.

Det föreligger uppenbarligen ett behov av klara men ej alltför omfattande anvisningar till vägledning vid kontroll av skatternas uträkning. Här behöver endast pekats på hur tidningarna vid tiden för slutskattsedlarnas utsändande lämnar stort utrymme åt detta problem och söker genom räkneexempel ge sina läsare upplysningar. Skattebetalarnas förening utger varje år en särskild broschyr för ändamålet. Det borde emellertid ligga i statens intresse att se till att de medborgare, som äro skattebetalare, också få reda på hur skattebeloppen uträknats. Olika kategorier skattebetalare kunna ju erhålla skilda anvisningar, och dessa behöva ej bli så omfattande. Ej heller är det nödvändigt att i dessa anvisningar lämna besked om alla de författningar, som vårt skattesystem är uppbyggt på.

I ett svar på en vid höstriksdagen år 1949 ställd fråga meddelade statsrådet och chefen för finansdepartementet (AK-prot. 31:9) bl. a., att 1944 års uppbördsberedning övervägde, om det var möjligt att på debetsedlarna å slutlig skatt trycka sådana anvisningar, att skattskyldiga själva kunde kontrollera riktigheten av de verkställda debiteringarna. Detta befanns praktiskt ogenomförbart. Inom finansdepartementet hade man sedermera övervägt att vid dessa skattsedlar foga en liten tryckt broschyr men avstått att vidtaga några åtgärder i åsyftad riktning. Statsrådet förklarade i detta sammanhang, att han ansåg, att tanken att de skattskyldiga borde beredas ökade möjligheter att själva kontrollera skatten vore riktig, förutsatt att detta kan ske utan att anvisningarna bli alltför vidlyftiga. Förutsättningen härför

bleve möjligen gynnsammare efter omläggning av de kommunala ortsavdragen.

Under hänvisning till vad ovan anförts får jag anhålla,
att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer, att Kungl.
Maj:t låter utarbeta enkla anvisningar till ledning för kontroll av verkställda skattedebiteringar.

Stockholm den 26 januari 1951.

Folke Nihlfors.

Nr 281.

Av herrar Dickson och Braconier, *angående en omarbetning av reglerna för realisationsvinstbeskattningen.*

(Lika lydande med motion i Första kammaren nr 211.)

Stockholm den 26 januari 1951.

James I. A. Dickson.

Jean Braconier.
